

Πειραιάς, 17 Ιουνίου 2021

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ο πρόεδρος του Ε.Β.Ε.Π. & Π.Ε.Σ.Α. χαιρετίζει την 70^η επέτειο του Σ.Β.Α.Π.

Με την ευκαιρία της επετειακής Γενικής Συνέλευσης του Συνδέσμου Βιομηχανιών Αττικής-Πειραιώς στις 17 Ιουνίου 2021 και την εκδήλωση για την 70χρονη διαδρομή του, καθώς και την παρουσίαση του βιβλίου με τίτλο «Εθνεγερσία 1821 - Οικονομία και Επιχειρηματικότητα», ο πρόεδρος του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Πειραιώς και του Περιφερειακού Επιμελητηριακού Συμβουλίου Αττικής, Βασίλης Κορκίδης, απέστειλε, στον πρόεδρο Δημήτρη Μαθιό και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου, συγχαρητήρια επιστολή με τον κάτωθι χαιρετισμό:

«Η βιομηχανική ιστορία είναι συνυφασμένη με την ιστορία του Πειραιά και την οικονομική του ανάπτυξη. Το 1852, μόλις 31 χρόνια μετά την επανάσταση του 1821, που φέτος εορτάζουμε τα 200 χρόνια της εθνικής παλιγγενεσίας, στον Πειραιά λειτουργούν έντεκα εργοστάσια-βιοτεχνίες, το 1875 λειτουργούν 24 εργοστάσια, ενώ το 1883 λειτουργούν 30 εργοστάσια, όπου απασχολούνται σχεδόν 2.600 εργαζόμενοι. Από το 1909, ο Πειραιάς ήταν μια σχετικά νέα, αλλά ολοκληρωμένη πόλη, πρωτεύουσα της Ελληνικής βιομηχανίας. Ταυτόχρονα, μετά από διαμάχη μισού αιώνα περίπου με τη Σύρο, είχε πάρει την πρωτοπορία και στη ναυτιλία. Κατείχε την τρίτη θέση σε Μεσογειακό επίπεδο μετά τη Μασσαλία και την Γένοβα και την όγδοη σε όλη την Ευρώπη. Δεν είναι τυχαίο ότι ιστορικοί και πανεπιστημιακοί, όταν ανατρέχουν με ομιλίες στη βιομηχανική εξέλιξη του Πειραιά, το χαρακτηρίζουν **«ελληνικό Μάντσεστερ»**, από την πρώτη περίοδο ανάπτυξης (1860-1870) μέχρι τον 20^ο αιώνα. Αξίζει αναφοράς το γεγονός που αποτυπώνει η πειραιϊκή εφημερίδα «Σφαίρα» όπου, στο τεύχος της 1ης Ιανουαρίου 1901, δημοσίευσε στην πρώτη σελίδα δύο εικόνες του Πειραιά: «Ο Πειραιεύς του 1833», μια εικόνα ερημίας στη θέση της άχτιστης ακόμη πόλης και «Ο Πειραιεύς του

1900», μια πυκνοδομημένη πόλη στην οποία κυριαρχούν οι τσιμινιέρες της ακμαίας βιομηχανίας και τα φουγάρα των ατμόπλοιων που συνέρρεαν πυκνά στο λιμάνι. Φανερό ότι ο πειραιϊκός 20^{ος} αιώνας κληρονομούσε από τον 19^ο όχι μόνο μια οικονομική ανάπτυξη που βρισκόταν στην πρωτοπορία του ελληνικού κράτους, αλλά και μια πόλη-πρότυπο, την οποία διέκριναν οι ισορροπίες ανάμεσα στο «οικονομικό» και στο «πολιτιστικό», υποδειγματική δημοτική διαχείριση και ένα αίσθημα υπερηφάνειας των κατοίκων για την «υπεροχή» της πόλης τους σε Ελλάδα, Δύση και Ανατολή. Στην ίδια εφημερίδα, στις 31 Ιανουαρίου 1901, δημοσιεύτηκε η ίδρυση του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Πειραιώς ως ικανοποίηση μιας από τις σημαντικότερες ανάγκες της πειραιϊκής οικονομίας: «Ιδρύεται εν Πειραιεί Σωματείο υπό το όνομα «Εμπορικόν και Βιομηχανικόν Επιμελητήριον Πειραιώς», ου τινός έδρα εστίν ο Πειραιεύς και σκοπός ή δια της των μελών του συμπράξεως και της δραστηριότητος και ενεργείας του Διοικητικού Συμβουλίου του προστασία και εξυπηρέτησης των γενικών και τοπικών εμπορικών συμφερόντων και η κατά το εφικτόν υποβοήθησης της Πολιτείας εις τους εμπορικούς, βιομηχανικούς και ναυτιλιακούς αυτής σκοπούς».

Η βιομηχανική ιστορία του Πειραιά έχει και πρωτιές. Το εργοστάσιο Ρετσίνα έμελλε και πρώτος υποδοχέας γυναικών εργαζομένων και πεδίο της πρώτης απεργίας εργατριών στην Ελλάδα. Και η πρώτη απεργία εργατριών στην Ελλάδα έγινε στις 13 Απριλίου 1892 από τις υφάντριες του δεύτερου εργοστασίου υφαντουργίας των αδελφών Ρετσίνα στον Πειραιά. Ελάχιστα είναι γνωστά για αυτό το ιστορικό γεγονός. Ο Σ.Β.Α.Π. βαδίζει πλέον στο δεύτερο ήμισυ ενός αιώνα, έχοντας θεμελιώσει ιστορικά, σταθερότατες βάσεις πάνω στις οποίες στήριξε όχι μόνο την πορεία του, αλλά και την παρουσία του στον χώρο των εκπροσώπων των παραγωγικών τάξεων, προσφέροντας πολύπλευρο έργο για τις βιομηχανίες του Λεκανοπεδίου, αλλά και προς την Πολιτεία πολύμορφες συμβουλές, απόψεις και λύσεις για την οικονομία. Τα θεμέλια του Συλλόγου Βιομηχάνων Πειραιώς έβαλε στον Πειραιά, η ιδρυτική Γενική Συνέλευση της 24^{ης} Μαΐου 1951, ενώ με τροποποιήσεις καταστατικού που επακολούθησαν ο Σύλλογος αναβαθμίστηκε το 1973 σε Σύνδεσμο Βιομηχανιών Πειραιώς με έδρα τον Πειραιά και γραφεία στο κτίριο του Ε.Β.Ε. Πειραιώς και, το 1974, σε Σύνδεσμο Βιομηχανιών Αττικής και Πειραιώς, πάντα στην ίδια έδρα. Την περίοδο που διανύουμε σήμερα, ο ΣΒΑΠ καλείται να απαντήσει σε μία σειρά ζητήματα τα οποία αναδείχθηκαν τις «χρονιές της πανδημίας» που τρέξαμε και τρέχουμε. Το Εθνικό Σχέδιο Ανάκαμψης αποτελεί μία ακόμη ευκαιρία διεξόδου σε πολλά ζητήματα που σχετίζονται με την μεταποίηση. Η βιομηχανική παραγωγή, που και αυτή δοκιμάστηκε από την πανδημία, έδειξε ανθεκτική, και τώρα είναι έτοιμη για νέες θετικές επιδόσεις. Με βάση τα τελευταία στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, συγκρίνοντας την περίοδο των lockdown, ο γενικός δείκτης βιομηχανικής παραγωγής του Απριλίου του τρέχοντος έτους, σε σχέση με τον ίδιο μήνα του 2020, παρουσίασε αύξηση 22,5% έναντι μείωσης 10,8% που σημειώθηκε το 2020, σε σχέση με το 2019. Ο μέσος γενικός δείκτης βιομηχανικής παραγωγής της περιόδου Ιανουαρίου - Απριλίου 2021, σε σύγκριση με του 2020, εμφάνισε αύξηση της τάξης του 8,7%. Αισθητή είναι και η άνοδος των επιχειρηματικών προσδοκιών στη Βιομηχανία, στις 110 μονάδες τον Μάιο, από τις 99,8 τον Απρίλιο, από την άνοδο 25,3% που κατέγραψαν οι εξαγωγές βιομηχανίας. Η ενίσχυση του δείκτη κύκλου εργασιών της βιομηχανίας κατά 1,6% στην Ελλάδα, έναντι 3,6% στην ΕΕ, οφείλεται κυρίως στην άνοδο του πρωτογενή τομέα κατά 12,5%, τα προϊόντα υγείας 10,9% και γενικά τη μεταποίηση με 2,5%.

Τα στοιχεία αυτά είναι ενθαρρυντικά, όπως ενθαρρυντικά είναι και τα στοιχεία για την ανάσχεση της πανδημίας στην χώρα μας ελέω και των εμβολιασμών. Είναι σίγουρο ότι η ανάσχεση της πανδημίας θα δώσει την ευκαιρία να ανοίξουν οι δράσεις του μεταποιητικού τομέα ευχόμενος τα επόμενα συγκριτικά στοιχεία να εμφανίζουν διψήφιες θετικές αυξήσεις σε όλους τους τομείς των βιομηχανικών δραστηριοτήτων. Εκ μέρους του Δ.Σ. του Ε.Β.Ε.Π. και του Π.Ε.Σ.Α., συγχαίρω τη διοίκηση του Συνδέσμου και δηλώνω εμπράκτως συμπαρασάτης στο δύσκολο έργο της. Εύχομαι στον φίλο μου πρόεδρο, στο Δ.Σ. και όλα τα μέλη του

Σ.Β.Α.Π. να συνεχίσουν την πολυεπίπεδη προσφορά τους στο βιομηχανικό επιχειρείν η σημασία του οποίου για την τοπική οικονομία, αλλά και για την εθνική οικονομία είναι εξαιρετικά σημαντική και εδραιωμένη στη διαδρομή του χρόνου.»